

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.500/2021/8.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. január 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2021. július 21. napján meghozott 16.B.438/2020/32. számú ítéletét *megváltoztatja*:

A vádlott 524.217,- (ötszázhuszonnégyezer-kettőszáztizenhét) forint büntügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott személyi azonosító igazolványának száma személyazonosító igazolvány száma.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c) pont] miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

[3] Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] Kötelezte a vádlottat 506.732,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[6] Fellebbezett az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése és a szabadságvesztés fegyházban történő végrehajtása,

[7] a vádlott és védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.254/2021/8. sorszám alatt indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát azzal, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, az ügy érdemére kiható szabálysértéstől mentesen folytatta le.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyből helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményt is a törvénynek megfelelően minősített. A minősítést illetően utalt a 3/2013. számú BJE II/1. pontjára, valamint a BH 2014. 326., EBH 2013.B.7. és BH 2001.3. számú jogesetekre és elvi döntésre.

[10] A bűnösségi körülmények kiegészítése és helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani és állapítsa meg, hogy a vádlott személyi azonosító igazolványának száma személyazonosító igazolvány száma, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[11] A védő fellebbezése írásbeli indoklásában részletesen kifejtett álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság azon álláspontja, mely szerint a vádlottat a sértett irányába ölési szándék vezette volna a cselekmény elkövetéskor. A kálium-klorid feltételezett megszerzésének időpontja és a cselekmény között három év tíz hónap telt el, a sértett a kapcsolatuk alatt mindent elkövetett, hogy a vádlottat az örökléssel összefüggésben megtévessze és tévedésben tartsa, amellyel összefüggésben, annak valódisága felől a vádlottnak jelentős kétségei voltak. Ilyen körülmények között nem lehet a vádlott egyenes szándékára következtetni.

[12] Utalt az elsőfokú ítélet [24] és [38] bekezdésében írtak ellentmondásosságára, ugyanakkor álláspontja szerint az utóbbiakat elfogadva abból következik, hogy a vádlott tudatában volt, hogy mi a halálos mennyiség a kálium-kloridot illetően.

[13] A tényállást figyelembe véve, a jégkásában a napi káliumszükséglet alig több mint kétszerese volt és az elfogyasztott mennyiség még a napi szükséges mértéket sem érte el, de a teljes mennyiség sem eredményezte volna a sértett halálát. Véleménye szerint, ha a vádlottnak kitartó szándéka lett volna a sértett vonatkozásában a bűncselekmény elkövetésére, akkor akár erőszakkal is a pohárban lévő teljes mennyiséget kiitatta volna a sértettel.

[14] A vádlott munkatársai úgy nyilatkoztak, hogy a vádlott által elmondottak – az örökség vagy más vonatkozásban – nem voltak komolyan vehetők.

[15] Mindezen körülmények arra utalnak álláspontja szerint, hogy a vádlottban – aki egyébként is személyiségzavaros – kitartó ölési szándék nem állt fenn, a szándéka arra irányulhatott, hogy megtudja, hogy a sértett állításaiból mi igaz.

[16] Ezért kérte a vádlott felmentését az emberölés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól, egyben annak megállapítását, hogy a vádlott a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségének kísérletét követte el, ezért vele szemben próbára bocsátás alkalmazását indítványozta.

[17] A másodlagos fellebbezési kérelem körében a védő a vádlott egészségi állapotára, édesanyja irányába fennálló gondozási kötelezettségére, a cselekmény kísérleti szakban maradására, annak távoli voltára, a sértett és a vádlott között fennálló jó kapcsolatra hivatkozott. Utalt a BH+ 2003.6.261. alatt közzétett jogesetre.

[18] Másodlagos kérelmét kiegészítve indítványozta a korlátlan enyhítés szabályainak alkalmazásával próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

[19] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője és a védő az írásban benyújtott indítványaikat fenntartották.

[20] A vádlott hangoztatta, hogy nem állt szándékában megölni a sértettet. Hivatkozott arra, hogy vele továbbra is tartják a kapcsolatot, illetőleg, hogy idős, gondozásra szoruló édesanyjával él együtt.

[21] Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

[22] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül.

[23] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[24] Ugyanakkor eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a vádlottat az előkészítő ülésen részletesen kihallgatta [Be. 502. § (2) bekezdés, Be. 503. § (1) bekezdés].

[25] Az előkészítő ülésen ugyanis a vádlottat a bűnösség beismerése, illetve be nem ismerése kérdésében kell és lehet kihallgatni. Bűnösség be nem ismerése esetén pedig a részletes kihallgatására tárgyaláson kerülhet sor.

[26] Tekintettel arra, hogy a vádlott teljeskörű kioktatása az előkészítő ülésen megtörtént, ezért e vallomása, egyben az így lefolytatott bizonyítás elfogadható. Az eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért a másodfokú bíróság csak annak megállapítására szorítkozott.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet személyi részét és tényállását a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[28] A [3] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a vádlottat kapcsolati konfliktusok jellemzik, kötődésében dependens (függő).

[29] A [4] bekezdést helyesbítette, mely szerint a vádlott jelenleg alkalmi munkát végez, havi jövedelme kb. nettó 300 ezer forint.

[30] A [21] bekezdés második részében írtakat akként helyesbítette, hogy elkövetési hely neve1 a elkövetési hely neve2 parkolójában vádlott neve vádlott *kérésére* a fagyott állapotú készítményből egy kortyot tudott inni a sértett.

[31] A [26] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a sértett a vádlottnak megbocsátott.

[32] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

[33] Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott tagadását elvetve a ránézve terhelő bizonyítékokat elfogadva állapította meg bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben, azaz, hogy a sértett megölése állt a szándékában.

[34] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta. A rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben is részletesen vizsgálta.

[35] A vádlott a cselekményt tekintve részletes vallomást tett. Elismerte, hogy kálium-kloridot kevert a sértettnek készített italba, majd igyekezett őt rávenni annak elfogyasztására. Elismerte azt is, hogy a későbbiekben gyöngyvirágot igyekezett beszerezni, miután a kálium-kloridos italt nem sikerült megitatni a sértettel.

[36] A vádlott e részletes vallomása mellett azonban tagadta az ölési szándékot.

[37] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlott e védekezését elvetette és a terhelő adatok alapján vont következtetést a vádlott ölési szándékára. E körben indokolási kötelezettségének eleget tett, kifejtett álláspontja logikus és iratszerű.

[38] Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, így a felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[39] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[40] A vádlott az ölési cselekményt tekintve a teljes magatartást megvalósította, azonban az eredmény elmaradt, ezért helyes a cselekmény kísérletkénti minősítése és annak megállapítása is, hogy a kísérlet távoli volt (BH 2001.3.).

[41] Ami a minősítő körülményeket illeti, a vádlott a cselekményt kellően átgondolta, megtervezte [Btk. 160. § (2) bekezdés a) pont], illetőleg a vádlott közvetett anyagi előny elérése érdekében hajtotta végre a cselekményt [Btk. 160. § (2) bekezdés c) pont] (BH 2014. 326.), így helyes e körben is a bűncselekmény minősítése.

[42] Téves a védő azon hivatkozása, hogy az elsőfokú ítélet [24] bekezdésében, illetőleg [38] bekezdésében írtak egymással ellentétesek, hiszen a vádlott alaposan utána olvasott az interneten a kálium-klorid emberi szervezetre gyakorolt hatásáról, de a halálos mennyiséghez szükséges pontos mennyiségről és a felhasználás mikéntjéről már nem informálódott.

[43] Mindezekre is figyelemmel volt megállapítható – a felhasznált mennyiségre figyelemmel –, hogy a vádlott relatíve alkalmatlan eszközzel hajtotta végre az emberölés kísérletét (BH 2003.270., BH 2007. 177.).

[44] A vádlott kitartó szándékát igazolta az az előkészületi jellegű további magatartása, hogy amikor a kálium-kloridos ital nem vezetett eredményre, hiszen azt a sértett nem itta meg, gyöngyvirágot próbált beszerezni, hogy azzal mérgezze meg a sértettet.

[45] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak:

[46] Az ítéltábla a vádlott a tényfeltáró vallomását nem értékelte enyhítő körülményként, mivel az a bűnösség elismerésére nem terjedt ki. További enyhítő körülmény az időmúlás, illetőleg a kísérlet távoli volta.

[47] A büntetés korlátlan enyhítésének lehetősége helyett az alkalmatlan eszközzel történő elkövetés az enyhítő körülmény, hiszen ez alapozza meg a korlátlan enyhítés lehetőségét.

[48] A súlyosító körülmények közül mellőzte a volt élettárs sérelmére történő elkövetést, mert a volt élettárs nem tekinthető a bűncselekmény elkövetésekor hozzátartozónak.

[49] A vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele tíz évtől húsz évig vagy akár életfogytig tartó szabadságvesztés, a középérték határozott tartamú szabadságvesztés esetén tizenöt év.

[50] Ami a védő által a büntetés kiszabása körében hivatkozott BH+2003.6.261. szám alatt közzétett jogesetet illeti, azt az ítéltábla a jelen ügyben nem találta alkalmazhatónak.

[51] A jogeset szerinti ügyben ugyanis az elkövetőnek más volt a motivációja a bűncselekmény elkövetése során. Az élettársát elvesztő, kilátástalan anyagi helyzetben lévő vádlott depressziós hangulatban, mély elkeseredésében, öngyilkosság gondolatával foglalkozva követte el kisleány sérelmére a cselekményt. Nyilvánvaló, hogy jelen ügyben vádlott neve vádlott kiindulópontja és motivációja nem ezt volt, hanem a sértett halála révén az örökség megszerzésének reménye.

[52] A cselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a túlsúlyban lévő enyhítő körülményeket alapul véve, a szabadságvesztés tartamát a Btk. 82. § (4) bekezdése alapján – kétszeres enyhítés alkalmazásával – határozta meg.

[53] A szabadságvesztés tartama arányos, annak sem lényeges súlyosítását, sem lényeges enyhítését nem találta indokoltnak az ítéltábla.

[54] A Btk. 35. § (2) bekezdése értelmében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat határozható meg. E körben a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját abban, hogy e körülmények a vádlott esetében indokolják a börtön végrehajtási fokozat megállapítását.

[55] Helyes a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

[56] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a 14. sorszám alatt megállapított szakértői díjat – 17.485,- forint – nem vezette be a költségjegyzékbe és így nem rendelkezett annak viseléséről sem.

[57] Ezért az ítéltábla a vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján összesen 524.217,- forint megfizetésére kötelezte.

[58] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban hivatalból is eljárva, az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűnügyi költség tekintetében a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[59] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2022 január 26.

Dr. Benedek Tibor s. k.

Sefta Márta dr. s. k.

Dr. Cserhádi Ágota s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.500/2021/8. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 16.B.438/2020/32. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2022. január 26.

Dr. Benedek Tibor s. k.

a tanács elnöke